

Betydning ogsaa ud fra andre Synspunkter. Det vil saaledes være aldeles umuligt for os at faa en passende Betaling for hele den Transittransport, vi udfører for Udlandet, hvis vi ikke forandrer vore Godstakster. Og hvad Persontaksterne angaar, vil det ærede Medlems Betragtninger jo ogsaa ganske klikke, naar vi bringer dem op til en rimelig Højde. Der har for mig altid været noget i høj Grad udemokratisk i, at netop den fattigste, ringest stillede Del af Landets Befolkning skal betale for bedre stillede Klassers større Brug af Jernbanen, og at den, der maaske aldrig i sit Liv kommer til at bruge Jernbanen eller kun bruger den i meget ringe Grad, skal betale for dem, hvis Kaar eller Virksomhed fører til, at de benytter den i stor Udstrækning.

Et andet Spørgsmaal, der blev berørt, var Spørgsmaalet om Formindskelse af Sikringsstyrken. Den højtærede Finansminister bragte dette Spørgsmaal ind i Debatten; jeg synes dog, det ligger saa fjernt, at man egentlig ikke kunde vente, at det skulde blive bragt frem. (*Finansministeren*: Den store Udgift). Ja, men denne store Udgift har vi jo nu, og der er ingen anden Maade at komme bort fra den paa, end ved at Ministeriet stiller Forslag herom. I saa Fald kommer Partierne jo til at tage Stilling til Sagen, og saa vil vi komme til at drøfte Spørgsmaalet.

Finansministeren (*Brandes*): Jeg bragte kun Spørgsmaalet om Militærudgifterne ind i Forhandlingerne, fordi det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) havde berørt et andet Spørgsmaal, der i og for sig slet ikke vedkom den Sag, vi her diskuterer; idet han omtalte Kornordningen for derved igen at bringe Spørgsmaalet om Sparsommelighed ind i Debatten. Jeg sagde, at hvis der overhovedet skulde vises Sparsommelighed, hvis det var den Vej, vi skulde ud, saa vilde der ikke være noget Sted, hvor en Sparsommelighed vilde indbringe større Beløb, end hvis det gjaldt Militærudgifterne. Jeg er ligesom det ærede Medlem (N. Neergaard) gaaet ud fra, at en Nedsættelse af denne Udgift kun kan finde Sted, naar alle Partier enes derom. Men de Forhandlinger, der indtil nu har været førte — ogsaa de Forhandlinger, der er førte indenfor Ministeriet —, har ikke aabnet Udsigt dertil. Hvis det imidlertid skulde være Tilfældet, at der ogsaa fra konservativ Side skulde være Ønsker i denne Retning, saaledes som jeg vel maa

forstaa det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds, Ønsker om at faa Militærudgifterne bragt ned, kan jeg forsikre, at der i alt Fald fra to Partiers Side — det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) har jo nylig udtalt sig derom, og jeg kan tale derom paa det radikale Venstres Vegne — vil være yderst megen Villighed paa dette Punkt.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte paa Foranledning af min Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), var Jernbanetaksternes Forhøjelse. Jeg kommer vist til at gentage, hvad Ministeren for offentlige Arbejder har sagt, at det Grundlag, hvorpaa vi i Øjeblikket kan drøfte denne Sag, er umuligt, idet Underskuddet paa Statsbanevirksomheden beror paa, at Kullene, dels selve Kulpriserne, dels Kullene som Fragtgenstand betragtet, er steget saa ganske overordentligt, at man maa kræve 17 Mill. Kr. paa Tillægsbevillingslovsforslaget for at dække Underskuddet ved Jernbanedriften. Det er dog et umuligt Grundlag at forhandle paa, naar man skal tale om, hvad Statsbanerne normalt bør indbringe. Hvis man kunde tænke sig, at Kullene ikke var steget, idet vi havde haft saa store Forsyninger eller haft saa let Adgang til Forsyning med Kul eller havde haft andet Brændsel her i Landet, saa at denne Udgift ikke var kommet til — i saa Tilfælde havde Statsbanerne ikke alene indbragt det samme som tidligere, nej, vi havde da haft et forøget Overskud i disse Aar. Dette viser dog virkelig, at det er ganske umuligt i Øjeblikket at forhandle om denne Sag, og det ærede Medlem ved godt, at der ikke vil kunne tilvejebringes Enighed mellem Partierne derom. Jeg ser derfor ikke nogen Nødvendighed for at komme længere ind derpaa under denne Debat. I de Principper, det ærede Medlem gjorde gældende, kan jeg til en vis Grad være enig, men jeg maa dog sige, at Statsbanernes Overskud er delvis et rent finansielt Spørgsmaal. Hvorvidt man vil gaa med til Tilskud, som det ærede Medlem kalder det, til Statsbanerne, hvis et saadant skulde være fornødent, er til syvende og sidst mindre et demokratisk end et finansielt Spørgsmaal, men det fører os for vidt i Øjeblikket.

Jeg nødes til at sige et Par Ord endnu om det lidt ejendommelige Forhold, at dette Forslag til Lov om Ejendoms-skyld ikke alene ikke har mødt Modstand indenfor Ministeriet, men i Virkeligheden